

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๕/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๗/๒๕๖๖

ในพระปรมາṇīเรยพระมหากาᜉตريᜉ ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสามารถ หมวดมนี	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์	คัดค้านคำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ผู้ดำเนินคดี	ลงวันที่ ๒๕	เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๑๑	เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๖๗ และ

๑๙๙

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐาน
ตามจำนวนการได้ส่วนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
รองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกกล่าวหาเยื่อบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง
กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางอุไร หมวดณี
คู่สมรส คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๑๘-๒-๑๒๙๙๙-๗ ชื่อบัญชี
นางอุไร หมวดณี จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่นคำร้อง
เป็นคดีนี้แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาล และมีคำขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเพื่อนำตัวมา
ดำเนินคดี ในวันเดียวกันศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ยังไม่สามารถจับตัวผู้ถูกกล่าวหามา
ศาลตามหมายจับได้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ศาลมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณา และเห็นว่าคดีพอ
วินิจฉัยได้ จึงให้ด้วยได้ส่วนและมีคำพิพากษายกคำร้อง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความตาม
คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องมี
คำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาทั้งในส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองและในส่วนโทษทางอาญา ซึ่งตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กำหนดมาตรการบังคับทางการเมือง

ไว้ในมาตรา ๓๔ โดยมิได้กำหนดวิธีการดำเนินคดีในส่วนอาญาไว้อย่างชัดเจ้ง คดีนี้เป็นการดำเนินคดีอาญาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่นตามมาตรา ๘๔ (๕) ในหมวด ๙ ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ จึงต้องนำบทบัญญัติการฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๘ มาใช้บังคับแก่คดีนี้โดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๙๘ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๗๔/๑ ที่มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างพิจารณาของศาลรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ยังได้บัญญัติรองรับหลักการดังกล่าวไว้จนถึงปัจจุบัน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องพร้อมกับขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล อายุความย่อม溯ดุดหยุดอยู่คดีของผู้ร้องจึงไม่ขาดอายุความและสามารถลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องได้ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๙ การตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๔ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า การดำเนินคดีอาญาในหมวดนี้ต้องเป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต เช่นเดียวกับการกล่าวหาดำเนินคดีอาญาภัยร้อนนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาพัฒนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมือง อันเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ ในหมวด ๖ มาตรา ๖๖ ซึ่งเป็นคนละกรณีกับคดีนี้ที่เป็นการดำเนินคดีกรณีจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มาตรา ๓๔ อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกัน

- ๔ -

การทุจริต ทั้งในหมวด ๓ ก็มิได้บัญญัติให้นำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีอันสืบเนื่องมาจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยอนุโลมดังเช่นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๙ กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ นั้น เป็นบทบัญญัติที่บังคับใช้ภายหลังกระทำความผิด และมีผลให้อายุความ溯คุกคูลงและระยะเวลาการบังคับโทษขยายออกไปซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีที่มีการกระทำความผิดก่อนกฎหมายใช้บังคับได้ เม็ดผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด แต่ผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายในกำหนดอายุความดังกล่าว คดีจึงเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องยื่นระงับไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจากภาระนิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อการกระทำตามคำร้องเป็นอันขาดอายุความทางอาญาไปแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลมีภาระแพนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่เข้ม

จึงวินิจฉัยยืน.

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๕/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ.๑/๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภัตตริย์ ศาลภิวิภา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{ผู้ร้อง}
นายสามารถ หมวดมนี ผู้ถูกกล่าวหา^{ผู้ถูกกล่าวหา}

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลาภิวิภาແຜนกคดีอาญาของ
ผู้ดำเนินการเมือง ลงวันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัด

ພ້ທລຸງ ຂອໃຫ້ເພີກຄອນສີທອິສົມຄຣັບເລືອກຕັ້ງຂອງຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາ ກັບລົງໄທຫຕາມພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕີປະກອບ
ຮັບຮົມນູ້ຢູ່ວ່າດ້ວຍການບ້ອງກັນແລະປຣາບປຣາມກາຣທຸຈິວິດ ພ.ສ. ២៥៦១ ນາຕຣາ ៨១, ເຮັດ, ១៦៧, ១៨៨

ສາລະກົງກາແຜນກົດດີອານູາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງພິຈານາແລ້ວ ພິພາກຫາ
ຍກຄໍາຮ້ອງ

ຜູ້ຮ້ອງອຸທຣນົມຕ່ອ້ວ່າ ປະຊາທິປະໄຕ

ພິເຄຣະໜ້າອຸທຣນົມ ຄໍາແກ້ວອຸທຣນົມ ຄໍາຮ້ອງ ເອກສາປະກອບຄໍາຮ້ອງ ແລະພຍານຫລັກສູານ
ຕາມທາງໄຕ່ສວນຂອງຜູ້ຮ້ອງແລ້ວ ຂ້ອເທິງຈິງຮັບຝຶກໄດ້ວ່າ ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງຮອງ
ນາຍກເທັມນຕຣີເມືອງພ້ທລຸງ ຄໍາເກົ່າອຸທຣນົມ ຈັງຫວັດພ້ທລຸງ ເມື່ອວັນທີ ១ ກຣກກວາມ ២៥៥៦ ແລະພັນຈາກ
ຕຳແໜ່ງເມື່ອວັນທີ ១៤ ມັງກອນ ២៥៥៨ ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຢືນບັນຊີແສດງຮາຍກາຣທັກພົມສິນແລະຫົ້ນສິນແລະ
ເອກສາປະກອບຕ່ອ້ວ່າຜູ້ຮ້ອງກຣນີພັນຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອວັນທີ ១១ ກຸມພາພັນ ២៥៥៨ ໂດຍໄມ່ແສດງຮາຍກາຣ
ທັກພົມສິນຂອງນາງອຸໄຮ ໄມວັດນີ້ ອຸ່ສມຣສ ຜູ້ຮ້ອງຢືນຄໍາຮ້ອງຂອ້ວິນຈັຍເຮືອກາຣຢືນບັນຊີແສດງຮາຍກາຣ
ທັກພົມສິນແລະຫົ້ນຂອງຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາເປັນຄົດນີ້ເມື່ອວັນທີ ១១ ກຸມພາພັນ ២៥៥៨ ແລະໃນວັນເດືອນກັນສາລ
ກົງກາແຜນກົດດີອານູາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງອົກຫາຍັບຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາ ແຕ່ຍັງຈັບຕ້ວ
ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໄມ້ໄດ້ ວັນທີ ២៥ ພຸດຍກວາມ ២៥៥៥ ສາລມີຄໍາສ່ວນຮັບຄໍາຮ້ອງ ດີໃຫ້ສວນ ແລະມີຄໍາພິພາກຫາ
ຍກຄໍາຮ້ອງ

ຄົດນີ້ປັບປຸງຫາຕ້ອງວິນຈັຍຕາມອຸທຣນົມຂອງຜູ້ຮ້ອງວ່າ ຄົດນີ້ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂາດອາຍຸການທາງອານູາ
ຕາມຄໍາພິພາກຫາສາລະກົງກາແຜນກົດດີອານູາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງທີ່ໄວ້ ຜູ້ຮ້ອງອຸທຣນົມວ່າ ຄົດນີ້
ເປັນການດຳເນີນຄົດດີອານູາແກ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຊື່ດຳຮັງຕຳແໜ່ງຮອງນາຍກເທັມນຕຣີ ຕີ້ວັນການດຳເນີນຄົດກັບ

เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งรองผู้บริหารห้องถิน ตามหมวด ๘ ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดูแลงวดเงินตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๘๔ (๕) กรณีจึงต้องนำบทบัญญัติการฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ เมื่อมาตรา ๙๙ บัญญัติว่า เมื่อจะมีการฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ดังนั้น ในการดำเนินคดีอาญาจึงมิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างพิจารณาของศาลรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ตามมาตรา ๗๔/๑ ประกอบมาตรา ๙๙ บทบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ก่อน ผู้ถูกกล่าวหาายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นวันเกิดเหตุ นอกจากนี้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ยังได้บัญญัติรองรับหลักการดังกล่าวไว้จนถึงปัจจุบัน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความ ๕ ปี นับแต่วันกระทำการผิด ถือว่าถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างพิจารณาของศาล อายุความย่อม溯ดุหนุดอยู่ คดีของผู้ร้องจึงไม่ขาดอายุความและลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องได้ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยผู้ร้องอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางอุไร หมวดมนีคุ่สมรส คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๑๔-๒-๑๒๔๔๔-๗ ชื่อบัญชี นางอุไร หมวดมนี จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำ

ความผิด แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และศาลได้ออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันเดียวกัน อันเป็นเวลาภายใต้กำหนดอายุความ ๕ ปี ตาม แต่กรณีตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บัญญัติที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น อยู่ในหมวด ๘ เรื่องการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ โดยมาตรา ๙๔ ในหมวดดังกล่าวบัญญัติไว้ชัดเจนว่า เป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริตและกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ เช่นเดียวกับการกล่าวหาดำเนินคดีอาญา กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ ในหมวด ๖ มาตรา ๖๖ ดังนั้น การดำเนินคดีกรณีบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งอยู่ในหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน จึงมิใช่การฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๔ หรือมาตรา ๖๖ กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๙๔ ประกอบ ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ นั้น เป็นบทบัญญัติเรื่องการนับอายุความทางอาญาที่มีผลบังคับใช้ภายหลังการกระทำความผิด ซึ่งบัญญัติไว้แตกต่างจากกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด แม้มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้ระยะเวลาการบังคับโทษขยายออกไป จึงไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา ไม่อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีนี้ได้ เมื่อไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้โดยอนุโลมตามมาตรา ๙๔ ดังที่กล่าวกรณีจึงต้องนับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ดังนั้น แม้ผู้ร้องยื่นคำ

ร้องต่อศาลภัยในกำหนดอายุความ ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิด แต่ผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภัยในกำหนดอายุความตั้งแต่มา คดีจึงเป็นข้อหาด้วยความทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องยื่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๘ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจากความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อการกระทำตามคำร้องขาดด้วยความทางอาญาไปแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ คำพิพากษาของศาลฎีกานั้นคือการบังคับทางการเมืองซึ่งชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่เข้า

วินิจฉัยยืน.

นายภพพิสิษฐ์ สุจะพิสิษฐ์

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๕/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ.๔/๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภัตตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสามารถ หมวดมนี	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลมูลน้ำทึบแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๑ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื้อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วย

ข้อความอันเป็นเหตุหรือปีดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๐๔, ๑๖๗ และ ๑๙๙

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบ
คำร้อง และพยานหลักฐานตามสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับพงได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และพ้น
จากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาอยู่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยไม่แสดง
รายการทรัพย์สินของคู่สมรส ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา แต่
ผู้ถูกกล่าวหาไม่มานาคคล และผู้ร้องมีคำขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเพื่อนำตัวมาดำเนินคดี ในวัน
เดียวกันศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ยังไม่สามารถจับตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลตามหมายจับได้
วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ศาลมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณา และเห็นว่าคดีพ่อวินิจฉัยได้ จึงให้
งดไต่สวนและมีคำพิพากษายกคำร้อง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความทางอาญา
ตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า
คดีนี้เป็นการดำเนินคดีอาญาภัยกับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีอันเป็นการดำเนินคดี
กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่น ตามหมวด ๙ ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของ
รัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตาม

มาตรา ๘๔ (๕) จึงต้องนำบทบัญญัติการพ้องคดีอาญา มาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๙๙ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๗๔/๑ ที่มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาลรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ยังได้บัญญัติรองรับหลักการดังกล่าวไว้จนถึงปัจจุบัน เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องพร้อมกับขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด ถือได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล อายุความย่อม溯ดุ หยุดลง คดีของผู้ร้องจึงไม่ขาดอายุความและสามารถลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องได้ เห็นว่า แม้คดีนี้จะเป็นการดำเนินคดีอาญา กับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งรองผู้บริหารห้องถิน ตามหมวด ๙ ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (๕) ก็ตาม แต่การดำเนินคดีอาญา กับเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรานี้ นั้น มาตรา ๘๔ ในหมวดดังกล่าวบัญญัติไว้ชัดเจนว่า การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ (๕) อันได้แก่ ผู้บริหารห้องถิน รองผู้บริหารห้องถิน ผู้ช่วยบริหารห้องถิน และสมาชิกสภาห้องถินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเป็นการกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม แต่ตามคำร้องของผู้ร้องเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสอันเป็นการกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามหมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๔ ซึ่งมีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๑๙ อันเป็นคุณลักษณะกรณีกัน จึงไม่อาจนำมาตรา ๙๗ และ ๙๙ ประกอบมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้โดยอนุโลมได้ อายุความในคดีนี้จึงไม่สัดสูดหยุดลงตามบทบัญญัติตั้งกล่าว ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญา ซึ่งแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้คณะกรรมการพิจารณาความผิดของผู้ถูกกล่าวหา แม้มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้ระยะเวลาบังคับโทษขยายออกไป ทั้งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นภายหลังที่ผู้ถูกกล่าวหาระบุความผิดอันเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่การกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวได้ แม้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาระบุความผิด แต่เมื่อไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหมายมาศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีคงดีส่วนอาญาจึงขาดอายุความ สิทธินักดีอาญาไม่ฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) และมาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๔ วรรคสาม สำหรับมาตรการบังคับทางการเมืองซึ่งสืบเนื่องมาจากโทษทางอาญาและไม่อาจแยกออกจากโทษทางอาญาได้ เมื่อการกระทำความผิดตามคำร้องเป็นอันขาดอายุความแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยืน.

นายประทีป อ้วนวิจิตรกุล

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีขั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๕/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ.๗/๒๕๖๘

ในพระปรมາภิรักษพระมหาชนกตรี ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสามารถ หมวดมนี	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๑ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยืนยันว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่าไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและลงโทษทาง

อาญา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗, ๑๙๘

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษา

ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความตามคำ

พิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพันจากตำแหน่งเมื่อวันที่
๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส วันดังกล่าวจึงเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหา
กระทำความผิด ในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลและศาลอุทธรณ์จับผู้ถูก
กล่าวหาในวันเดียวกัน ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๘ มาตรา ๙๙ กำหนดว่า เมื่อมีการฟ้องคดีอาญาให้นำมาตรา ๗๔/๑ มา
ใช้บังคับโดยอนุโลม โดยมาตรา ๗๔/๑ มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาครบหนึ่รวมเป็นส่วนหนึ่งของ
อายุความ แต่ในหมวด ๘ เป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า
ผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งอยู่ในหมวด ๓ การ
ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นคุณลักษณะกรณีกับหมวด ๘ ตามที่ผู้ร้องอุทธรณ์ จึงไม่อาจนำมาตรา
๙๙ ประกอบมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับได้ ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ นั้น กำหนดมิให้นับระยะเวลาที่ผู้กล่าวหาครบหนึ่งไป

เป็นส่วนหนึ่งของอายุความ โดยมีผลบังคับใช้ภายหลังการกระทำความผิด ทั้งแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในการกระทำความผิด แม้มิใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้อายุความสงบดุลลงและระยะเวลาการบังคับคดีขยายออกไป ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับในคดีนี้ได้ เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องภายในกำหนดอายุความห้าปีบันแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิด แต่เมื่อไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาในกำหนดอายุความดังกล่าว คดีจึงเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๕ (๔) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยื่นระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖), ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ต้องดำเนินการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้น ไม่อาจแยกออกจากภาระนิติจัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อการกระทำตามคำร้อง เป็นอันขาดอายุความ ย่อมไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยืน.

นายเอกศักดิ์ ยันตรปกรณ์

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีขั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ.๕/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ.๒/๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภชติริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสามารถ หมวดมนี	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำเนินคดี	ลงวันที่ ๒๕	เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะนิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๑๗	เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินคดีแทนทางการเมือง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติกรรมอันควรเช่นได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง

ຈັງຫວັດພັກລຸງ ໃຫ້ເພີກຄອນສີທອິສມັກຮັບເລືອກຕັ້ງຂອງຜູ້ຖຸກກ່າວຫາ ກັບລົງໂທະຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸຕືປະກອບ
ຮູ້ອໍຮຽນນູ້ຢູ່ວ່າດ້ວຍການປັ້ງກັນແລະປຣາບປຣາມການທຸຈົກົດ ພ.ສ. ២៥៦១ ມາຕຣາ ៨១, ១៦៧

**ສາລະກົມກາແຜນກົດ ດີອາຫຼາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງພິຈາຮນາແລ້ວ
ພິພາກຍາຍກຄໍາຮ້ອງ**

ຜູ້ຮ້ອງອຸທຮຣນີຕ່ວ່າທີ່ປະໜຸມໃໝ່ສາລະກົມກາ

ພິເຄຣາທີ່ຄໍາຮ້ອງ ເອກສາຣປະກອບຄໍາຮ້ອງ ອຸທຮຣນີຂອງຜູ້ຮ້ອງ ແລະຄໍາແກ້ອຸທຮຣນີຂອງ
ຜູ້ຖຸກກ່າວຫາແລ້ວ ຂ້ອເທິ່ງຈິງຮັບພິໄດ້ວ່າ ເມື່ອວັນທີ ១ ກຣກງາມ ២៥៥៦ ຜູ້ຖຸກກ່າວຫາໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້
ດຳຮັງຕຳແໜ່ງຮອງນາຍກເທສມນຕຣີເມືອງພັກລຸງ ຄໍາເກອມເມືອງພັກລຸງ ຈັງຫວັດພັກລຸງ ແລະພັນຈາກຕຳແໜ່ງ
ວັນທີ ១៤ ມັງກອນ ២៥៥៨ ຜູ້ຖຸກກ່າວຫາເປັນຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງຕາມປະກາສຂອງຜູ້ຮ້ອງ ມີ
ໜ້າທີ່ຢືນບັນຍື່ແສດງຮາຍກາຣທຣພຍ්ສິນແລະໜື້ສິນພຣ້ອມເອກສາຣປະກອບຕ່ວ່າຜູ້ຮ້ອງກາຍໃນເວລາທີ່ກົງໝາຍ
ກຳໜັດ ຜູ້ຖຸກກ່າວຫາຢືນບັນຍື່ແສດງຮາຍກາຣທຣພຍ්ສິນແລະໜື້ສິນແລະເອກສາຣປະກອບຕ່ວ່າຜູ້ຮ້ອງກຣນີເຂົ້າ
ຮັບຕຳແໜ່ງແລະພັນຈາກຕຳແໜ່ງແລ້ວ ແຕ່ກາຣຢືນບັນຍື່ແສດງຮາຍກາຣທຣພຍ්ສິນແລະໜື້ສິນແລະເອກສາຣ
ປະກອບຕ່ວ່າຜູ້ຮ້ອງກຣນີພັນຈາກຕຳແໜ່ງເມື່ອວັນທີ ១១ ກຸມພາພັນ ២៥៥៨ ຜູ້ຖຸກກ່າວຫາໄມ່ແສດງຮາຍກາຣ
ທຣພຍ්ສິນຂອງນາງອູໄຣ ມ່ວະດມນີ ຄຸ່ສມຣສ ຄື່ອ ບັນຍື່ເຈີນຝາກຮນາຄາຮຽງໄທ ຈຳກັດ (ມໍາຫານ) ບັນຍື່ເລີ່ມທີ່
២០៨-២-១២៨៨៨-៧ ຈຳນວນເງິນ ១,០០០,០០០ ບາທ ຕ່ອມາ ເມື່ອວັນທີ ១១ ກຸມພາພັນ ២៥៦៤ ຜູ້ຮ້ອງຢືນ
ຄໍາຮ້ອງຂອ້າໃຫ້ສາລະວິນີຈົ້າກາຣຕຽບສອບທຣພຍ්ສິນຂອງຜູ້ຖຸກກ່າວຫາກາຍໃນກຳໜັດອາຍຸຄວາມ ຜູ້ຖຸກກ່າວຫາ
ທຣາບນັດໂດຍຂອບແລ້ວໄມ່ມາສາລຕາມກຳໜັດນັດ ໃນວັນເດືອນກັນ ສາລະກົມກາແຜນກົດ ດີອາຫຼາຂອງຜູ້ດຳຮັງ
ຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງອອກໝາຍຈັບຜູ້ຖຸກກ່າວຫາ ແຕ່ຍັງໄມ່ສາມາດຈັບຕົວຜູ້ຖຸກກ່າວຫາມາສາລຕາມ

หมายจับได้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณา และเห็นว่าคดีพowitz จึงให้ด้วยได้ จึงให้ด้วยได้ส่วนและพิพากษาโดยคำร้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความทางอาญาตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า คดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สิน มีคำขอให้ลงโทษทั้งทางการเมืองและทางอาญา ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มาตรา ๓๔ มีกำหนดวิธีการดำเนินคดีในส่วนอาญาไว้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี กรณีจึงเป็นการดำเนินคดีอาญาตามหมวด ๘ การตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (๕) จึงต้องนำบทัญญัติว่าด้วยการฟ้องคดีตามมาตรา ๘๗ มาใช้บังคับ และมาตรา ๘๙ กำหนดให้นำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องพร้อมกับขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำการผิด อายุความย่อมshedดุล หยุดลง ระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล จึงไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ซึ่งเป็นหลักการที่บัญญัติไว้ในท่านองเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ คดีของผู้ร้อง จึงไม่ขาดอายุความ สามารถลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องได้ เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีนิจฉัย การตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ภายในการกำหนดอายุความห้าปี แต่ในวันดังกล่าวผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาล แม้ในวันดังกล่าวศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีก็ตาม แต่ที่พระราชบัญญัติประกอบ

- ๔ -

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการความผิด มาตรา ๘๙ ให้นำมาตรา ๗๔/๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลมนั้น เป็นบทบัญญัติในหมวด ๙ การตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ อันเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินคดีในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริต ในทำงเดียวกับการดำเนินคดีในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองถูกกล่าวหาว่าร่วมรายผิดปกติ กระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ซึ่งบัญญัติไว้ในหมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญเห็นได้ว่า กฎหมายบัญญัติองค์ประกอบภายนอกของการกระทำการความผิดไว้อย่างชัดเจนแล้ว ดังนั้น เมี้ยผู้ถูกกล่าวหาเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๙ (๕) แต่คดีนี้ผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีผลต่อการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ได้กล่าวหา ว่ากระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ทั้งการดำเนินคดีกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบนั้น กฎหมายบัญญัติแยกต่างหากไว้ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว โดยไม่มีบทมาตราใดให้นำบทบัญญัติใน

- ๕ -

หมวด ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลมได้ กรณีตามคำร้องจึงไม่ใช่เป็นการฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๔ (๕) จึงไม่อาจนำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำร้องคดีนี้โดยอนุโลมตามมาตรา ๙๗ ประกอบ มาตรา ๙๘ ตามที่ผู้ร้องอุทธรณ์ได้ ดังนั้น แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องและศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาภายใน กำหนดอายุความก็ตาม แต่เมื่ออายุความมิได้สิ้นดุหนาดอยู่ และผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาล ภายในกำหนดอายุความ คดีของผู้ร้องจึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๕) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องยื่มระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบปรับฐานญูว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมือง นั้นไม่อาจแยกออกจาก การวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อการกระทำตามคำร้องเป็นอันขาด อายุความทางอาญาแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ เช่นเดียวกัน คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง

(อ.ม.๓๑/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ.๕/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ.๒/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหาภัตตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ.๒/๒๕๖๖}
นายสาระ หมวดนี้ ผู้ถูกกล่าวหา^{คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ.๕/๒๕๖๕}

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลมูลน้ำทึบแผนกคดีอาญาของผู้ดำเนินคดี ลงวันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ดำเนินคดี ลงวันที่ ๑๑ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๑ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินคดีแทนทางการเมืองจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๗, ๑๑๔, ๑๖๗ และ ๑๙๙

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามจำนวนการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง ต่อมาวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางอุไร หมวดมนี คู่สมรส คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๑๙-๒-๑๒๘๘๘-๗ ชื่อบัญชีนางอุไร หมวดมนี จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหายเป็นครั้นี้ แต่ในวันยื่นคำร้องผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาล ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเพื่อนำตัวมาดำเนินคดี ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ไม่สามารถจับตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลได้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณา แต่เห็นว่าคดีพิวินิจฉัยได้ จึงให้ดูต่อสวนและมีคำพิพากษายกคำร้อง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องมีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาทั้งในส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองและในส่วนโทษทางอาญา ซึ่งตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กำหนดมาตรการบังคับทางการเมืองไว้ในมาตรา ๓๔ โดยมิได้กำหนดวิธีการดำเนินคดีในส่วนอาญาไว้อย่างชัดแจ้ง คดีนี้เป็นการดำเนินคดีอาญาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งรองผู้บริหารห้องคลินตามหมวด ๘ มาตรา ๙๔ (๕) ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ จึงต้องนำบทบัญญัติการฟ้องคดีอาญาตามในหมวด ๘ มาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๘ มาใช้บังคับแก่คดีนี้โดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๙๘ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ มาตรา ๗๔/๑ ซึ่งมิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไประหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างพิจารณาของศาลรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ยังได้บัญญัติรองรับหลักการดังกล่าวไว้จนถึงปัจจุบัน จึงต้องนำหลักการอายุความสะสมดุลพิยมุนมาใช้บังคับแก่คดีของผู้ร้อง เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องพร้อมกับขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำการผิด ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไประหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล ไม่อาจนับระยะเวลาที่หลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ คดีของผู้ร้องจึงไม่ขาดอายุความและสามารถลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องได้ พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า แม้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด ๘ มาตรา ๙๘ บัญญัติให้นำมาตรา ๗๔/๑ ซึ่งมิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ มาใช้บังคับกับการฟ้องคดีอาญาโดยอนุโลมก็ตาม แต่ความผิดอาญาตามมาตรา ๙๘ ที่บัญญัติในหมวด ๘ นั้น ต้องเป็นการดำเนินคดีอาญาอย่างเดียว กับการปราบปรามการทุจริตในทำองเดียวกับการดำเนินคดีอาญาต่อนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี เกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริตในทำองเดียวกับการดำเนินคดีอาญาต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อันเป็นบทบัญญัติ

สมาคมสภากาชาดแห่งราชอาณาจักร สมาคมกุศลสภากา หรือข้าราชการการเมือง อันเป็นผู้ดำเนินการประจำตัวแทนทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ ในหมวด ๖ มาตรา ๖๖ ส่วนการดำเนินคดีอาญาฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบมีฐานความผิดมาจากหมวด ๓ มาตรา ๓๔ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากการปราบปรามการทุจริต โดยในหมวด ๓ ตั้งกล่าวไว้ได้บัญญัติให้นำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับด้วย แสดงให้เห็นว่าการดำเนินคดีอาญาตามหมวด ๖ มาตรา ๖๖ และหมวด ๘ มาตรา ๘๔ เป็นคละกรณีกับการดำเนินคดีอาชญากรณีจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามหมวด ๓ มาตรา ๓๔ กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๘๔ ประกอบมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ นั้น เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญาที่บัญญัติขึ้นและมีผลบังคับใช้ภายในประเทศ ทั้งยังมีความแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการบังคับโทษขยายออกไป ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่คดีที่มีการกระทำความผิดก่อนกฎหมายใช้บังคับได้ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีบังแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด แต่ผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายในกำหนดอายุความดังกล่าว อายุความจึงไม่สัดสุภาพด้วยด้วยดอยู่ดังที่ผู้ร้องอุทธรณ์ คดีจึงเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๔ (๔) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องยื่มระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖), ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการประจำตัวแทนทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองนั้นไม่อาจแยก

- ๔ -

ออกจากการวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อการกระทำตามคำร้องเป็นอันขาดอยุ่ความไปแล้ว จึงไม่
อาจนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้นขอบเหล้า อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายอุดม วัตตธรรม

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๕/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๒/๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภักษติริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๕/๒๕๖๕}
นายสามารถ หมวดมนี ผู้ถูกกล่าวหา^{คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๒/๒๕๖๖}

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์	คัดค้านคำพิพากษาศาลมีกำหนดคดีอาญาของผู้ดำเนินคดี
ผู้ดำเนินคดี	ลงวันที่ ๒๕	เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๑๑	เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินคดีแทนงำเงิงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วย

ข้อความอันเป็นเหตุหรือปัจจัยข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๗, ๑๖๗ และ ๑๙๙

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐาน
ตามจำนวนการได้ส่วนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
รองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาียนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง
กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางอุไร
หมวดณี คุ่สมรส คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๑๘-๒-๑๒๙๙๙-๗
ชื่อบัญชีนางอุไร หมวดณี จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่น
คำร้องเป็นคดีนี้แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาล และมีคำขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเพื่อนำตัวมา
ดำเนินคดี ในวันเดียวกันศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ยังไม่สามารถจับตัวผู้ถูกกล่าวหามา
ศาลตามหมายจับได้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ศาลมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณา และเห็นว่าคดีพอ
วินิจฉัยได้ จึงให้ด้วยส่วนและมีคำพิพากษายกคำร้อง

บัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความตาม
คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องมี
คำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาทั้งในส่วนมาตรการบังคับทางการเมืองและในส่วนโทษทางอาญา ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่

ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ ໜ່າວດ ៣ ວ່າດ້ວຍການຕຽບສອບທຮພໍສິນແລະ ໜີ້ສິນ ກໍາທັນດມາຕຣາບັງຄັບທາງການເມື່ອງ
ໄວ້ໃນມາຕຣາ ៣៥ ໂດຍມີໄດ້ກໍາທັນດວກກີການດຳເນີນຄົດໃນສ່ວນອາຫຼາໄວ້ຢ່າງໜັດແຈ້ງ ຄົດນີ້ເປັນການດຳເນີນຄົດ
ແກ່ຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາຊື່ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮູ້ໃນຕໍ່ແໜ່ງຮອງຜູ້ບໍລິຫານທົ່ວງຄືນ ຕາມມາຕຣາ ៤៥ (៥) ໜ່າວດ ៨
ວ່າດ້ວຍການຕຽບສອບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮູ້ຊື່ມີໃຫ້ຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງການເມື່ອງຕາມມາຕຣາ ២៧៥ ຂອງ
ຮູ້ອະນຸລົມ ແທ່ງພຣະຣາຊບໍ່ມີຕີປະກອບຮູ້ອະນຸລົມ ວ່າດ້ວຍການປັບປຸງວ່າດ້ວຍການປັບປຸງແລະປຣາບປຣາມກຖຸຈິຕ
ພ.ສ. ២៥១២ ແລະ ທີ່ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ ຈຶ່ງຕ້ອງນໍາມາຕຣາ ៤៧ ແລະ ມາຕຣາ ៤៥ ໜ່າວດ ៩ ມາໃຫ້ບັງຄັບແກ່ຄົດນີ້
ໂດຍອນຸລົມ ໂດຍມາຕຣາ ៤៥ ບໍ່ມີຕີວ່າ ເມື່ອມີການຝ່ອງຄົດອາຫຼາຕາມມາຕຣາ ៤៧ ໃຫ້ນຳບໍ່ມີຕີມາຕຣາ
៧៥/១ ມາໃຫ້ບັງຄັບໂດຍອນຸລົມ ຈຶ່ງມາຕຣາ ៧៥/១ ບໍ່ມີຕີວ່າ ໃນການດຳເນີນຄົດອາຫຼາຕາມໜ່າວດນີ້ (ໜ່າວດ
៦ ວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄົດອາຫຼາຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງການເມື່ອງຕາມມາຕຣາ ២៧៥ ຂອງຮູ້ອະນຸລົມ) ຄ້າ
ຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາຫລບໜີໄປໃນຮ່ວ່າງການພິຈານາຂອງສາລ ມີໃຫ້ນຳບໍ່ມີຕີວ່າຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາຫລບໜີຮ່ວມ
ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງອາຍຸຄວາມ ທັງຕາມພຣະຣາຊບໍ່ມີຕີປະກອບຮູ້ອະນຸລົມ ວ່າດ້ວຍການປັບປຸງແລະ
ປຣາບປຣາມກຖຸຈິຕພ.ສ. ២៥១២ ມາຕຣາ ៧ ຍັງໄດ້ບໍ່ມີຕີວ່າຮັບຮັກການດັກລ່າວໄວ້ຈົນຄືນປັຈບັນ ເມື່ອ
ຄົດນີ້ຜູ້ຮ້ອງຢືນຄຳຮ້ອງພຣ້ອມກັບຂອ້າໃຫ້ສາລອອກໝາຍຈັບຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາກາຍໃນອາຍຸຄວາມທ້າປັນບັດແຕ່ວັນ
ກະະທຳຄວາມຝຶດ ຄື່ອໄດ້ວ່າຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາຫລບໜີໄປໃນຮ່ວ່າງການພິຈານາຂອງສາລ ອາຍຸຄວາມຍ່ອມສະດຸດ
ຫຍຸດອູ້ ຄົດຂອງຜູ້ຮ້ອງຈຶ່ງໄມ່ຂັດອາຍຸຄວາມແລະສາມາດຄົງໂທເຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາຕາມຄຳຮ້ອງໄດ້ ເຫັນວ່າ ວັນທີ
១១ ກຸມພາພັນທີ ២៥៥៨ ຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາຢືນບໍ່ມີແສດງຮາຍການທຮພໍສິນແລະ ໜີ້ສິນແລະເອກສາຣປະກອບຕ່ອ
ຜູ້ຮ້ອງ ດ້ວຍຂ້ອງຄວາມອັນເປັນເທິງ ພຣີອປົກປິດຂ້ອງເທິງຈົງທີ່ຄວາມແຈ້ງໃຫ້ທຣາບກຣີພື້ນຈາກຕໍ່ແໜ່ງຮອງ
ນາຍກເທສນຕຣີເມື່ອງພ້າຖຸ ອັນເປັນວັນທີຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາກະທຳຄວາມຝຶດ ໃນສ່ວນຄວາມຝຶດອາຫຼາມີກໍາທັນ
ອາຍຸຄວາມ ៥ ປີ ຜູ້ຮ້ອງຢືນຄຳຮ້ອງຕ່ອສາລເມື່ອວັນທີ ១១ ກຸມພາພັນທີ ២៥៥៥ ພຣ້ອມກັບຢືນຄຳຮ້ອງຂອ້າໃຫ້ສາລ
ອອກໝາຍຈັບຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາເນື່ອງຈາກຜູ້ຄຸກກລ່າວຫາໄມ່ມາສາລ ແລະ ໃນວັນເດືອນກັນສາລໄດ້ອົກໝາຍຈັບ

ຜູ້ຖຸກຄລ່າວຫາຕາມຂອ ແນ້ພຣະຣາຊບໍລຸງຄູຕີປະກອບຮັສູຮຣມນູ້ງວ່າດ້ວຍກາຣປຶ້ອງກັນແລ້ປຣາບປຣາມກາຣ
ທຸຈິຣີຕ ພ.ສ. ២៥៥២ ແລະທີ່ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ ໄມວັດ ៨ ມາຕຣາ ៨៥ ບໍລຸງຄູຕີໃຫ້ນຳມາຕຣາ ៧៥/១ ມາໃໝ່ບັງຄັບ
ໂດຍອນຸລອມກີ່ຕາມ ຜົ່ງມາຕຣາ ៧៥/១ ອູ້ໃນໝາວດ ៦ ບໍລຸງຄູຕີວ່າ ໃນກາຣດຳເນີນຄືດ້ອາຍຸຕາມຄວາມໃນໝາວດ
ນີ້ ຄ້າຜູ້ຖຸກຄລ່າວຫາຫລຸບໜີໄປໃນຮ່ວ່າງກາຣພິຈາລະນາຂອງສາລ ມີໃໝ່ບະບາຍະເວລາທີ່ຜູ້ຖຸກຄລ່າວຫາຫລຸບໜີ
ຮົມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງອາຍຸຄວາມກີ່ຕາມ ແຕ່ກາຣດຳເນີນຄືດ້ອາຍຸຕາມມາຕຣາ ៨៥ ຂອງໝາວດ ៨ ເປັນກາຣ
ກລ່າວຫາເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັສວ່າ ກະທຳຄວາມພິດຮູານທຸຈິຣີຕ່ອໜ້າທີ່ ກະທຳຄວາມພິດຕ່ອດຳແນ່ງໜ້າທີ່
ຮາຈກາຣ ທີ່ອກະທຳຄວາມພິດຕ່ອດຳແນ່ງໜ້າທີ່ໃນກາຣຍຸຕີຮຣມ ອັນເປັນບທບໍລຸງຄູຕີເກີ່ວກັບກາຣ
ປຣາບປຣາມກາຣທຸຈິຣີເຊັ່ນເດີຍກັນກັບກາຣດຳເນີນຄືດ້ອາຍຸຕາມມາຕຣາ ៦៦ ແລະ ៦ ວ່າດ້ວຍກາຣດຳເນີນ
ຄືດ້ອາຍຸຜູ້ດຳຮັງດຳແນ່ງທາງກາຣເມືອງຕາມມາຕຣາ ២៧៥ ຂອງຮັສູຮຣມນູ້ງ ຜົ່ງເປັນບທບໍລຸງຄູຕີເກີ່ວກັບກາຣ
ດຳເນີນຄືດ້ອາຍຸແກ່ນຍກຮັສມນຕຣີ ຮັສມນຕຣີ ສາມາຊີກສາຜູ້ແທນຮາຍງວຽ ສາມາຊີກວຸມີສາກ ທີ່ອກະທຳກາຣ
ກາຣເມືອງ ອັນເປັນຜູ້ດຳຮັງດຳແນ່ງທາງກາຣເມືອງ ສໍາຮັບຄົດນີ້ເປັນກາຣດຳເນີນຄືດ້ອາຍຸຄລ່າວຫາ
ເນື່ອງມາຈາກກາຣຢືນບໍລຸງຊື້ແສດງຮາຍກາຣທຮພຍສິນແລ້ວໜີສິນ ຕາມໝາວດ ៣ ວ່າດ້ວຍກາຣຕຣຈສອບ
ທຮພຍສິນແລ້ວໜີສິນ ອັນເປັນບທບໍລຸງຄູຕີເກີ່ວກັບກາຣປຶ້ອງກັນກາຣທຸຈິຣີຜົ່ງມີໄດ້ບໍລຸງຄູຕີໃຫ້ນຳມາຕຣາ ៧៥/១
ມາໃໝ່ບັງຄັບແກ່ກາຣດຳເນີນຄືດ້ຕາມໝາວດ ៣ ແຕ່ອ່າງໃດ ຈຶ່ງແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກາຣດຳເນີນຄືດ້ຕາມມາຕຣາ ៦៦
ແລ້ວມາຕຣາ ៨៥ ເປັນຄນລະກຣນີກັບກາຣດຳເນີນຄືດ້ກຣນິຈີງໃຈຢືນບໍລຸງຊື້ແສດງຮາຍກາຣທຮພຍສິນແລ້ວໜີສິນ
ແລ້ວເກົກສາປະກອບຕ່ອດຄະກຣມກາຣ ປ.ປ.ຊ. ດ້ວຍຂ້ອຄວາມອັນເປັນເທິ່ງ ທີ່ອປກປິດຂ້ອເທິ່ງທີ່ຄວາມ
ແຈ້ງໃຫ້ທຣາບ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄໝ່ຈານນຳມາຕຣາ ៨៥ ປະກອບມາຕຣາ ៧៥/១ ມາໃໝ່ບັງຄັບແກ່ຄົດນີ້ໄດ້ ສ່ວນ
ພຣະຣາຊບໍລຸງຄູຕີປະກອບຮັສູຮຣມນູ້ງວ່າດ້ວຍກາຣປຶ້ອງກັນແລ້ປຣາບປຣາມກາຣທຸຈິຣີ ພ.ສ. ២៥៥១ ມາຕຣາ
៧ ນັ້ນ ເປັນບທບໍລຸງຄູຕີເກີ່ວກັບກາຣນັບອາຍຸຄວາມທາງອາຍຸທີ່ບໍລຸງຄູຕີໜີແລ້ວມີຜລບັງຄັບໃໝ່ກາຍຫັ້ງກະທຳ
ຄວາມພິດ ທັງຍົນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບກົງໝາຍທີ່ໃໝ່ໃນຂໍນະກະທຳຄວາມພິດ ແນ້ມາໃໝ່ບທບໍລຸງຄູຕີວ່າດ້ວຍກາຣ

- ๕ -

ลงโทษ แต่มีผลให้อายุความสะดุดหยุดอยู่และระยะเวลาการบังคับโทษขยายออกไป ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่คดีที่มีการกระทำความผิดก่อนกฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดก็ตามแต่เมื่อผู้ร้องไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลภายในกำหนดอายุความดังกล่าว อายุความจึงไม่สะดุดหยุดอยู่ดังที่ผู้ร้องอุทธรณ์ คดีจึงเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของผู้ร้องยื่นระจับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖), ๑๙๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบปรับฐานุญญาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการแทนทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ส่วนมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจาก การวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อการกระทำตามคำร้องเป็นอันขาดอายุความไปแล้ว จึงไม่อาจมาตรากรบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลมีภาระแผนคดีอาญาของผู้ดำเนินการแทนทางการเมืองพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่เข้ม จึงวินิจฉัยยืน.

นายເຈີຍຣດນ້າຍ ດຣມດຸ່ງກົງ

(อ.ม.๓๑/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๕/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ. ๒๙/๒๕๖๖

ในพระปรมາṇīreyพระมหากาฬตริย ศาลฎีกา

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๕/๒๕๖๕}
นายสามารถ หมวดมนี ผู้ถูกกล่าวหา^{คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ. ๒๙/๒๕๖๖}

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำเนินคดี ลงวันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๑ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินคดีแทนรอง
นายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำเนินคดีแทน
การเมือง จงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอัน
เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพยานอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่ประสงค์ที่มา

แห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจะจ่ายบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๖๗, ๑๙๙

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางอุไร หมวดมนี คู่สมรส คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๑๙ - ๒ - ๑๒๘๘ - ๗ ชื่อบัญชีนางอุไร หมวดมนี จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาเป็นคดีนี้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาล ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหา

ซึ่งในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกหมายจับผู้ต้องกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ผู้ร้อง อุทธรณ์ว่า คดีนี้ผู้ร้องมีคำขอให้ลงโทษผู้ต้องกล่าวหาทั้งมาตรการบังคับทางการเมืองและทางอาญา ซึ่ง

ตามพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กำหนดมาตรการบังคับทางการเมืองไว้ในมาตรา

๓๔ โดยมิได้กำหนดวิธีการดำเนินคดีในส่วนอาญาไว้อย่างชัดเจ้ง คดีนี้เป็นการดำเนินคดีอาญาแก่

เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งรองผู้บุคคลท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๘ ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช่

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๙๔ (๕) จึงต้องนำ

บทบัญญัติการฟ้องคดีอาญา มาตรา ๙๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และมาตรา ๙๘ กำหนดว่า เมื่อจะมี

การฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๗ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งมาตรา

๗๔/๑ มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ต้องกล่าวหาหลบหนีในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างพิจารณาของศาล

รวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ทั้งพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ได้บัญญัติรองรับหลักการตั้งกล่าวไว้จนถึงปัจจุบัน การที่

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยการตรวจสอบทรัพย์สินและศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองออกหมายจับผู้ต้องกล่าวหา ถือได้ว่าผู้ต้องกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือ

ระหว่างการพิจารณาของศาล อายุความย่อมสะสมดุลหยุ่ลง คดีจึงไม่ขาดอายุความและสามารถลงโทษ

ผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องได้ นั้น เห็นว่า เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ผู้ร้องอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ไม่แสดงรายการทรัพย์สินบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๗ – ๒ – ๑๒๘๘๘ - ๗ ของนางอุไร หมวดมนี คู่สมรส จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จึงเป็นวันที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทำความผิด ซึ่งมีอายุความห้าปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องและขอให้ศาลออกหมายจับก่อนครบกำหนดอายุความ และถือว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไประหว่างถูกดำเนินคดี และมาตรา ๗๔/๑ บัญญัติให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ แต่บทบัญญัติตามมาตรา ๙๔, ๙๗ และ ๙๙ อยู่ในหมวด ๙ ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ แม้มาตรา ๙๙ บัญญัติให้นำมาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับกับการฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๗ โดยอนุโลม แต่มาตรา ๙๔ ในหมวด ๙ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินคดีในกรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำการฟ้องคดีในกรณียื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน บัญญัติไว้ในหมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริต

แสดงว่าการดำเนินคดีตามมาตรา ៤៥ เป็นคนละกรณีกับการดำเนินคดีตามมาตรา ៣៥ และมาตรา ១៧៥ กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ៤៥ ประกอบมาตรา ៧៥/១ มาใช้บังคับแก่คดีนี้ได้ อายุความจึงไม่สะดุด หยุดลงตามบทบัญญัติดังกล่าว ส่วนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ២៥៦១ มาตรา ៧ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการนับอายุความทางอาญาที่บัญญัติขึ้นภายหลังผู้ถูกกล่าวหากระทำการที่มีผลให้ระยะเวลาการบังคับใช้ในขณะกระทำการที่แม้มไม่ใช่บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษแต่มีผลให้ระยะเวลาระหว่างการบังคับใช้ไป เป็นบทบัญญัติที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่คดีที่มีการกระทำการที่มีผลก่อนกฎหมายนั้นใช้บังคับได้ แม้ผู้ร้องเรียนคำร้องต่อศาลอาญาในกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการที่ความผิด แต่ไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาสามารถภายในกำหนดอายุความดังกล่าว คดีจึงขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ៤៥ (៥) สิทธิในการฟ้องฟ้องยื่นเรื่องรับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ៣៥ (៦), ១៥៥ วรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ២៥៦០ มาตรา ៨ วรคสาม ส่วนการเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองนั้นไม่อาจแยกออกจากกระบวนการวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาได้ เมื่อการกระทำการที่มีผลก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณะแล้ว จึงไม่อาจนำมาตราการจำกัดสิทธิทางการเมืองมาบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

(อ.ม.๕๐)

- ๖ -

วินิจฉัยยืน.

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีขั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๕/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ. ๔/๒๕๖๖

ในพระปรมາภิเรยพระมหาภัตtriy ศาลาวีก

วันที่ ๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสามารถ หมวดมนี	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลาวีกแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื้อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษฐานเป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วย

ข้อความอันเป็นเหตุหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๗, ๑๖๗ และ ๑๙๙

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษา
ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
รองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๕
มกราคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง
กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางอุไร หมวดณี
คู่สมรส คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๗๘ – ๒ – ๑๒๙๙๙ – ๗ ซึ่อ
บัญชี นางอุไร หมวดณี จำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่น
คำร้องคดีนี้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาล และผู้ร้องมีคำขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเพื่อนำตัวมา
ดำเนินคดี ในวันเดียวกันนั้น ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ยังไม่สามารถจับตัวผู้ถูกกล่าวหา
มายังศาลตามหมายจับได้ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ศาลมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณา และเห็นว่า
คดีพิพากษาคดีนี้ จึงมีคำสั่งให้ดำเนินคดีต่อไป

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความทางอาญา
ตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ร้อง
มีคำขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาทั้งในส่วนโทษทางการเมืองและในส่วนโทษทางอาญา ซึ่งตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กำหนดโทษทางการเมืองไว้ในมาตรา ๓๔ โดยมีได้กำหนดวิธีการดำเนินคดีในส่วนอาญาไว้อย่างชัดแจ้ง คดีนี้เป็นการดำเนินคดีอาญาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งรองผู้บุริหารห้องถิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๘ ว่าด้วยการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๙๔ (๕) จึงต้องนำมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับแก่คดีนี้โดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๙๘ บัญญัติให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๔/๑ ที่มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างพิจารณาของศาลรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ ยังได้บัญญัติรองรับหลักการดังกล่าวไว้จนถึงปัจจุบัน ผู้ร้องยื่นคำร้องพร้อมกับขอให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ภายในอายุความห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล อายุความย่อมšeดุดอยู่นับแต่วันดังกล่าว คดีของผู้ร้องยื่นไม่ขาดอายุความและสามารถลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องได้ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๖ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ที่ถูกกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม

ประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำการมิผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น และมาตรา ๗๔/๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติในหมวด ๖ บัญญัติว่า “ในการดำเนินคดีอาญาตามหมวดนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ...” ส่วนหมวด ๘ ว่าด้วย การตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการมิผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการมิผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำการมิผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ใน การยุติธรรม และมาตรา ๙๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติในหมวด ๘ บัญญัติให้ประธานกรรมการป.ป.ช. ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมีความผิดทางอาญา ไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาล แล้วมาตรา ๙๙ ซึ่งเป็นบทบัญญัติในหมวด ๘ บัญญัติว่า “เมื่อจะมีการฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๗ ให้นำบทบัญญัติ...มาตรา ๗๔/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” แสดงให้เห็นว่า การฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๗ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๙ นั้น ต้องเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวว่ากระทำการมิผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำการมิผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำการมิผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมดังที่บัญญัติไว้ในหมวด ๘ แม้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองผู้บริหารห้องถิน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๙ (๕) แต่เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้กล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐลงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองผู้บริหารห้องถิน ซึ่งเป็นความผิดที่บทบัญญัติไว้ในหมวด ๓ ไม่ได้กล่าวหาว่า

ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งเป็นความผิดที่บัญญัติไว้ในหมวด ៨ คำร้อง ดังกล่าวของผู้ร้องจึงไม่ใช่การฟ้องคดีตามมาตรา ៤៧ ไม่อาจนำบทบัญญัติตามมาตรา ៧៤/១ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้ถูกกล่าวหาในคดีนี้ตามมาตรา ៤៨ ได้ และไม่มีบทบัญญัติให้นำมาตรา ៧៤/១ มาใช้บังคับแก่การกระทำความผิดในหมวด ៣ โดยอนุโลมแต่อย่างใดด้วย แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ២៥៦១ มาตรา ៧ บัญญัติว่า “ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ...” ก็ตาม แต่บทบัญญัติตัดกล่าวเมื่อมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ២២ กรกฎาคม ២៥៦១ ซึ่งเป็นเวลาภัยหลังการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา แล้วยังเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลาให้บุคคลต้องรับโทษหรือไม่ต้องรับโทษทางอาญา มีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดีอาญาได้ทั้งที่ไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายศาลภายในห้าปี นับแต่วันกระทำความผิด ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจนำบทบัญญัติตัดกล่าวมาใช้บังคับย้อนหลังแก่คดีนี้ที่มีการกระทำความผิดก่อนที่พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับได้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ១១ กุมภาพันธ์ ២៥៥៨ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางอุไร หมวดมนี คู่สมรส คือ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ២១៨ - ២ - ១២៥៥៨ - ៧ ชื่อบัญชี นางอุไร หมวดมนี จำนวนเงิน ១,០០០,០០០ บาท ซึ่งผู้ร้องกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น วัน

ដังกล่าวຈึงเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ២៥៤២ มาตรา ៣៤ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยและลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ១១ กุมภาพันธ์ ២៥៦៤ ภายในกำหนดห้าปี นับแต่วันกระทำความผิดแล้วศาลออกหมายจับผู้ถูกกล่าวหาในวันดังกล่าว แต่เมื่อไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาอย่างศาลภายในกำหนดห้าปี นับแต่วันกระทำความผิดด้วย คดีของผู้ร้องจึงไม่สะดุดหยุดอยู่ดังที่ผู้ร้องอุทธรณ์ และคดีส่วนอายุของผู้ร้องขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ៤៥ (៥) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดที่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา สิทธินิ่มคดีอาญาไม่ฟ้องของผู้ร้องยื่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ៣៥ (៦) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ២៥៦០ มาตรา ៨ วรรคสาม ต้องพิพากษายกคำร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีอาญา มาตรา ៤៥ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ២៥៦០ มาตรา ៨ ស่วนการสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหานั้นเป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมือง อันเนื่องมาจากกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคดีอาญาที่กล่าวหาร่วมกับผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิดนั้นขาดอายุความแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองดังกล่าวมาใช้บังคับด้วยการสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาได้ คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขอบเขตแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยให้พิพากษายืน.

นายกิตติพงษ์ ศิริโรจน์